

ignobilitas, inopia, folidum opificium. Præterea potestatem nullam perpetuam esse. quod si reliqua sit aliqua ex antiqua mutatione, illius auferre potentiam, & ex electione ad fortem reducere. Hæc igitur omnia communia sunt gubernationum popularium. Contingunt autem ex iusto, quod fatentur esse popolare: hoc est æquum habere omnes secundum numerum, quod maximè videtur esse populis status & populi. æquum est enim, cùm nihil magis gubernat diuites quam pauperes, nec soli potestatem habent, sed omnes ex aequo secundum numerum, sic enim demum existimant paritatem in republica esse, ac libertatem.

CAPVT I. I.

Sed quætitur post hæc, quemadmodum habebunt æquum, utrum oportet partiri in mille eos census qui sunt quingentorum, & mille æqualiter posse quingentis: vel non sic ponere oportet istam paritatem, sed partiri quidem sic, deinde ex quingentis pares accipientem, & ex mille, hos potestatem habere partitionum & iudiciorum. Utrum igitur respublica ita iustissima est secundum populare iustum, vel magis illa quæ secundum multitudinem? Aliunt enim populares, id esse iustum, quod videtur utique pluribus: potentes vero, quod videtur his qui plus possident, pro multitudine enim facultatum aiunt esse statuendum. Sed habent hæc utraque imparitatem & iniustitiam. Si enim quod pauci possunt, tyrannus est: nam si unus habeat plura quam alij opulent, secundum paucorum iustum, is solus dignus est qui gubernet. Si vero quod plures secundum numerum, iniuriabuntur publicantes bona opulètorum ac paucorum, ut superius dictum est. Quæ igitur sit æquitas, quam ambo proficitur, considerandum est: ex his quæ utriusque definiti iusta. Inquiunt enim quicquid videatur majori parti ciuium, id oportere esse ratum. Sit quidem hoc, atamen non penitus, sed cum duæ partes sint ex quibus ciuitas constat, diuites scilicet & pauperes: quod ambabus videatur aut pluribus, id ratum sit. Quod si contraria videantur, quod pluribus & habentibus maiorem censum, putat alij decé, alij viginti, videatur autem diuitum sex, pauperum vero quindecim, accedant vero pauperibus quatuor diuum, diuitibus autem quinque pauperum,

πάκοσιν· ἔμειξε δὲ τὴν μὴ πλουσίων τοῖς ἄρτι, τὴν δὲ ἀπορεύεσσαν τοῖς πεντεκάμετρα καὶ τρισκαρυώντας μέτροις, τερψάρες τὴν πλουσίων· τοῖς δὲ πλουσίοις, πάντες τὴν ποντιάνην· ὅποτε